

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

W Estonii orzeczenia w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń wydaje właściwy [sąd rejonowy](#) (*maakohus*).

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

W Estonii do środków komunikowania się akceptowanych w przypadku europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń i stosowanych w sądach zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia należy doręczenie bezpośrednie, przesłanie pocztą, faksem lub za pośrednictwem kanałów łączności elektronicznej. Przy składaniu pism należy przestrzegać wymogów dotyczących formatu, określonych w §§ 334–336 [kodeksu postępowania cywilnego](#).

Zgodnie z tymi przepisami pisma procesowe powinny mieć formę wyraźnego i czytelnego maszynopisu w formacie A4. Wymóg ten dotyczy pism podpisanych odręcznie. Zgodnie z ustawą strony postępowania w miarę możliwości przekazują sądowi także elektroniczne kopie pism procesowych, które zostały przedłożone w formie papierowej. Dla ułatwienia pracy sądów związanej z obsługą pism wystarczy przesłać je w formie zwykłej korespondencji pocztą elektroniczną, bez opatrywania podpisem cyfrowym czy uwierzytelniania w jakikolwiek inny sposób.

W razie wysyłki pism na właściwy adres faksem, pocztą elektroniczną lub w innej formie, z której można uzyskać wersję pisemną, oryginał dokumentu w formie pisemnej należy przekazać sądowi bezzwłocznie lub najpóźniej w toku rozpatrywania sprawy bądź w terminie wyznaczonym na wniesienie pism w postępowaniu pisemnym. Uznaje się wówczas, że termin wniesienia wniosku lub apelacji na piśmie nie został przekroczony.

Pozwy i inne dokumenty, które muszą mieć formę pisemną, można także przesłać sądowi w formie elektronicznej, pod warunkiem że w sądzie istnieje możliwość wydrukowania i sporządzenia kopii tych dokumentów. W takim przypadku pismo musi być opatrzone podpisem cyfrowym nadawcy lub przesłane w inny, równie bezpieczny sposób, umożliwiający identyfikację nadawcy. Dokument elektroniczny uznaje się za złożony w sądzie z chwilą zarejestrowania go w bazie danych pism procesowych, które wpłynęły do sądu. Bardziej szczegółowe zasady przedkładania dokumentów elektronicznych w sądach i wymogi dotyczące ich formatu zostały określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości.

Sąd może uznać pozew lub inne pismo procesowe przesłane przez stronę pocztą elektroniczną za spełniające wymogi formalne również wtedy, gdy nie jest ono podpisane odręcznie ani nie zostało opatrzone podpisem cyfrowym, pod warunkiem, że sąd nie ma wątpliwości co do tożsamości nadawcy ani faktu wysłania pisma, szczególnie jeżeli pisma z podpisem cyfrowym były wcześniej przesyłane do sądu z tego samego adresu poczty elektronicznej w tej samej sprawie przez tę samą stronę lub jeżeli sąd wyraził zgodę na przesłanie mu pozwów lub innych pism również w takiej formie.

Wniesienie pozwu za pośrednictwem systemu informatycznego utworzonego do tych celów (system obsługi akt elektronicznych e-Toimik), do którego dostęp znajduje się na stronie <https://www.e-toimik.ee/>, uznaje się również za elektroniczne wniesienie pisma. Jeżeli pozew został wniesiony za pośrednictwem tego systemu, nie można przesłać go do sądu pocztą elektroniczną, o ile nie ma ku temu uzasadnionego powodu. Minister Sprawiedliwości ustanowił w drodze rozporządzenia wykaz dokumentów, które należy składać za pośrednictwem tego portalu.

W europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń sąd może zrezygnować ze stosowania przepisów kodeksu określających wymogi w zakresie doręczania pism procesowych i formy pism przesyłanych przez uczestników w toku postępowania, z wyjątkiem wymogów dotyczących doręczania stronie pozwanej zawiadomienia o wszczęciu postępowania przed sądem.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Praktyczne informacje na temat europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń można uzyskać w kancelarii [sądu](#).

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Środkami elektronicznej komunikacji i łączności, które są dostępne technicznie i dopuszczalne w sądach estońskich, są publiczny system e-Toimik (<https://www.e-toimik.ee/>) oraz doręczanie pism pocztą elektroniczną lub faksem.

Jeżeli sąd doręcza pismo procesowe za pośrednictwem systemu obsługi akt elektronicznych e-Toimik, przesyła odbiorcy powiadomienie o tym, że dokument został udostępniony w systemie:

na adres mailowy lub numer telefonu przekazany sądowi;

jeżeli odbiorca prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą lub jest osobą prawną – na adres poczty elektronicznej lub numer telefonu podany w systemie informacyjnym rejestru prowadzonego w Estonii;

na adres poczty elektronicznej lub numer telefonu adresata i jego przedstawiciela prawnego podany w ewidencji ludności;

na adres poczty elektronicznej lub numer telefonu adresata i jego przedstawiciela prawnego podany w innej krajowej bazie, w której sąd sam może sprawdzić informacje, wpisując zapytanie elektroniczne;

na adres [\[numer-identyfikacyjny\]@eesti.ee](mailto:[numer-identyfikacyjny]@eesti.ee) adresata i jego przedstawiciela prawnego, jeżeli przyporządkowano im estońskie numery identyfikacyjne (§ 3111 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd może również wysłać powiadomienie o udostępnieniu dokumentu na numer telefonu bądź adres poczty elektronicznej znalezione w internecie lub na domniemane konto użytkownika wirtualnej sieci społecznościowej bądź innym wirtualnym środowisku komunikacyjnym, z których użytkownik prawdopodobnie korzysta według informacji udostępnionych w internecie, lub tam, gdzie można założyć, że wysłana informacja dotrze do adresata. O ile to możliwe, sąd udostępni powiadomienie na domniemanej stronie użytkownika posiadającego konto w wirtualnej sieci społecznościowej bądź na stronie innego wirtualnego środowiska komunikacyjnego w taki sposób, że do powiadomienia nie będą miały dostępu osoby inne niż adresat. Pismo procesowe uznaje się za doręczone, gdy odbiorca otworzy je w systemie informatycznym lub potwierdzi jego odbiór w tym systemie bez otwierania, oraz jeżeli dokona tego inna osoba, której odbiorca umożliwił wgląd do pism w systemie informatycznym. W systemie informatycznym doręczanie pism odbywa się automatycznie.

Jeżeli nie można oczekiwać, że odbiorca będzie w stanie skorzystać z systemu informatycznego e-Toimik na potrzeby doręczenia pisma lub jeżeli doręczenie za pośrednictwem systemu jest technicznie niemożliwe, sąd może doręczyć odbiorcy pismo pocztą elektroniczną lub faksem. W takich przypadkach pismo procesowe uznaje się za doręczone odbiorcy, gdy potwierdzi on odbiór pisma procesowego na piśmie, faksem lub elektronicznie. Potwierdzenie musi być podpisane przez odbiorcę lub jego pełnomocnika oraz wskazywać datę odbioru. Potwierdzenie sporządzone w formacie elektronicznym należy opatrzyć podpisem cyfrowym lub przesłać w inny bezpieczny sposób, co pozwoli na identyfikację nadawcy i ustalenie czasu nadania,

chyba że sąd nie ma wątpliwości co do tego, że potwierdzenie bez podpisu cyfrowego zostało wysłane przez odbiorcę lub jego pełnomocnika. Potwierdzenie sporządzone w formacie elektronicznym może być wysłane do sądu pocztą elektroniczną, jeżeli adres poczty elektronicznej odbiorcy jest sądowi znany, oraz jeżeli można domniemywać, że nieupoważnione osoby nie mają do niego dostępu, a także jeżeli sąd korzystał już z tego adresu w tej sprawie lub jeżeli uczestnik postępowania udostępnił dobrowolnie swój adres e-mail na potrzeby sądu.

Można udzielić uprzedniej zgody na elektroniczne doręczanie pism za pośrednictwem systemu obsługi akt elektronicznych, poczty elektronicznej lub faksu. Taka zgoda może być zamieszczona w przesłanym do sądu pozwie o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń lub w odpowiedzi na pozew.

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Pisma procesowe zasadniczo doręcza się adwokatom, notariuszom, komornikom sądowym, zarządom w postępowaniu upadłościowym oraz państwowym i lokalnym agencjom rządowym elektronicznie – za pośrednictwem systemu obsługi akt elektronicznych. Doręczanie pism z użyciem innych metod jest dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy jest to uzasadnione. W przypadku innych osób przepisy prawa nie przewidują żadnej obowiązkowej metody doręczeń.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Z tytułu wniesienia pozwu o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń należy uiścić opłatę sądową. Wysokość opłaty określa się w oparciu o wartość przedmiotu sporu, która jest z kolei określana na podstawie kwoty roszczenia. Przy obliczaniu wartości przedmiotu sporu do kwoty roszczenia głównego dodaje się roszczenia dodatkowe. W razie wniesienia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pozwu o odsetki za zwłokę, w sytuacji gdy odsetki nie są wymagalne w chwili wniesienia pozwu, do wyżej wymienionej kwoty dodaje się kwotę odpowiadającą rocznej wartości odsetek za zwłokę. Wysokość opłaty sądowej określa się na podstawie uzyskanej sumy końcowej (koszt postępowania w sprawie cywilnej) oraz zgodnie z tabelą przedstawioną w § 59 ust. 1 [załącznika 1 ustawy o opłatach sądowych](#).

W chwili wniesienia skargi o wznowienie postępowania (sprzeciwu od wyroku zaocznego) należy wnieść poręczenie. Wysokość poręczenia odpowiada kwocie opłaty sądowej obliczonej dla połowy wartości przedmiotu sporu. Opłata ta nie może być niższa niż 100 euro i nie może przekraczać 1 500 euro. Za wniesienie apelacji należy uiścić taką samą opłatę sądową jak za wniesienie pozwu o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń w sądzie rejonowym, z uwzględnieniem zakresu apelacji.

Poręczenie należy wnieść również z tytułu skargi kasacyjnej oraz skargi o wznowienie postępowania. Jako poręczenie należy wnieść jeden procent wartości przedmiotu sporu w sprawie cywilnej, uwzględniając zakres apelacji, jednak nie mniej niż 100 euro i nie więcej niż 3 000 euro.

Za wniesienie apelacji do sądu okręgowego (*ringkonnakohus*) lub Sądu Najwyższego (*Riigikohus*) pobiera się opłatę sądową w wysokości 50 euro.

Opłatę można wnieść przelewem bankowym na dowolny rachunek Ministerstwa Finansów; numery rachunków można znaleźć na [stronie internetowej estońskich sądów](#).

We wszystkich przypadkach opłatę należy uiścić przed wniesieniem pozwu. Wraz z pozwem należy złożyć dokument potwierdzający płatność lub zawierający informacje umożliwiające sądowi zweryfikowanie, czy opłata została uiszczona (na przykład datę płatności, kwotę, osobę dokonującą płatności itp.).

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Od wyroku wydanego przez sąd w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń można wnieść apelację w **postępowaniu odwoławczym**.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 2 000 euro roszczenia głównego i 4 000 euro łącznie z roszczeniami ubocznymi, sąd rejonowy może odnotować w wyroku, że przyznaje stronie prawo do wniesienia apelacji. Co do zasady sąd przyznaje takie prawo, jeżeli uzna, że sprawa powinna zostać rozpatrzona przez sąd wyższej instancji w celu rozstrzygnięcia kwestii prawnej. Jeżeli sąd rejonowy nie przyznał prawa do wniesienia apelacji, można ją mimo to wnieść do sądu okręgowego, który jednak rozpatrzy ją tylko wówczas, gdy z okoliczności sprawy jasno wynika, że sąd rejonowy, wydając wyrok, nieprawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego, naruszył wymogi procesowe lub dokonał nieprawidłowej oceny dowodów i że te uchybienia mogły mieć poważny wpływ na treść wyroku.

Apelację należy wnieść do [sądu okręgowego](#), w którego okręgu znajduje się sąd rejonowy orzekający w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń.

Apelację można złożyć w terminie 30 dni od dnia doręczenia wyroku stronie, ale nie później niż w ciągu pięciu miesięcy od publicznego ogłoszenia wyroku sądu pierwszej instancji. Jeżeli sąd rejonowy wydał wyrok bez uzasadnienia, a strona złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia, bieg terminu na wniesienie apelacji rozpoczyna się z chwilą doręczenia wyroku z uzasadnieniem. Apelacji nie można wnieść, jeżeli obie strony zrzekły się prawa do wniesienia apelacji w pozwie złożonym w sądzie.

Skargę kasacyjną od wyroku wydanego w postępowaniu apelacyjnym można wnieść do Sądu Najwyższego (rozdział 66 [kodeksu postępowania cywilnego](#)). Strona postępowania może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, jeżeli sąd okręgowy poważnie naruszył wymogi procesowe lub nieprawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego.

Skargę kasacyjną można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia wyroku stronie, ale nie później niż w ciągu pięciu miesięcy od podania do publicznej wiadomości wyroku sądu okręgowego. Skargi kasacyjnej nie można wnieść, jeżeli obie strony zrzekły się prawa do wniesienia apelacji w pozwie złożonym w sądzie.

W wyjątkowych okolicznościach, na żądanie strony i jeżeli pojawiły się nowe dowody, można wnieść do Sądu Najwyższego **skargę o wznowienie postępowania**, w którym wydano prawomocny wyrok, w sposób określony w rozdziale 68 kodeksu postępowania cywilnego. Skargę o wznowienie postępowania można wnieść w terminie dwóch miesięcy od powzięcia wiadomości o istnieniu okoliczności uzasadniających wznowienie postępowania. Uzasadnieniem dla wniesienia skargi o wznowienie postępowania może być fakt, że strona nie była reprezentowana w postępowaniu. Skargę wnosi się w terminie dwóch miesięcy od doręczenia wyroku stronie lub zastępcy procesowemu reprezentującemu stronę nieposiadającą zdolności do czynności prawnych w postępowaniu cywilnym. Do tych celów nie stosuje się doręczenia w drodze publicznego obwieszczenia. Skargi o wznowienie postępowania nie można wnieść po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się przedmiotowego wyroku. Podstawą wniesienia skargi o wznowienie postępowania nie może być fakt, że strona nie uczestniczyła w postępowaniu lub nie była reprezentowana w postępowaniu ani okoliczności określone w § 702 ust. 2 pkt 8 kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli od uprawomocnienia się wyroku upłynęło dziesięć lat.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Postępowanie o wznowienie postępowania odpowiada postępowaniu o **uchylenie wyroku zaocznego** (§ 415 [kodeksu postępowania cywilnego](#)). Skargę o wznowienie postępowania należy wnieść do sądu, który wydał wyrok w sprawie pozwu o wszczęcie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Skargę należy sporządzić na piśmie. Musi ona zawierać następujące elementy: sygnaturę wyroku, który jest przedmiotem skargi; żądanie wznowienia postępowania; okoliczności i przesłanki wznowienia postępowania. Następnie sąd doręcza skargę stronie przeciwnej i wskazuje jej termin na złożenie odpowiedzi. Sąd wydaje pisemne postanowienie w tej sprawie. W razie potrzeby wniosek o uchylenie wyroku zaocznego rozpoznaje się na rozprawie. Jeżeli wniosek zostanie uwzględniony, europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń wznowia się z zachowaniem okoliczności sprzed niedopełnienia czynności proceduralnej, w wyniku której wydano wyrok zaoczny. Od orzeczeń sądu oddalających skargę o wznowienie postępowania

przysługuje środek zaskarżenia. Środki zaskarżenia od orzeczeń wydanych w postępowaniu apelacyjnym przez sąd okręgowy można wnosić do Sądu Najwyższego wyłącznie wówczas, gdy sąd okręgowy odrzucił apelację.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Na podstawie art. 21a ust. 1 rozporządzenia akceptowanymi językami są język estoński i angielski.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

W Estonii orzeczenia wydawane w toku postępowania w sprawie drobnych roszczeń podlegają egzekucji prowadzonej przez niezależnych komorników.

Wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego należy skierować do komornika właściwego dla miejsca zamieszkania lub pobytu dłużnika lub też dla miejsca położenia majątku. Wykaz kancelarii komorniczych jest dostępny na stronie internetowej [Estońskiej Izby Komorników i Syndyków Masy Upadłości](#).

W przypadku wniesienia apelacji od wyroku wydanego w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, sąd okręgowy, do którego wniesiono apelację, stosuje środki określone w art. 23 rozporządzenia. W przypadku wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wniosek o zastosowanie tych środków należy wnieść do sądu rozstrzygającego sprzeciw od wyroku zaocznego.

Jeżeli apelacja nie została jeszcze wniesiona, środki określone w art. 23 rozporządzenia stosuje sąd, który orzekał w danej sprawie. Sędem właściwym dla stosowania środków określonych w art. 23 lit. c) rozporządzenia jest właściwy sąd rejonowy, w którego okręgu prowadzone jest lub miałoby zostać przeprowadzone postępowanie egzekucyjne. W sprawach określonych w § 46 [kodeksu postępowania egzekucyjnego](#) decyzję o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego może podjąć komornik sądowy prowadzący takie postępowanie lub sąd.

Ostatnia aktualizacja: 29/03/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.